

Αριθμός απόφασης 110/2010
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Τρανή Κυριακίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ηλία Κοντογιάννη, Πρωτοδίκη και Σουλτάνα Κρυστάλλη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Κυριακή Παρουσιάδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 1-2-2010, για να δικάσει την ακόλουθη υπόθεση, μεταξύ των :

ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία

με το διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου τους δικηγόρου Κατερίνης Χαράλαμπου Καραμανίδη, η οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : , κατοίκου , ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 5-12-2008 αγωγή τους, που απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό (αύξων αριθμός εκθέσεως καταθέσεως 4370/361/2008), για

τους λόγους που επικαλούνται σ' αυτήν, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος η παραπάνω αναφερόμενη.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ, και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του σχετικού πινακίου, παραστάθηκαν μόνο ο ενάγοντες, όπως σημειώνεται παραπάνω, και ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη με αριθμό 239 Ε/12-12-2008 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Κατερίνης Ελευθερίου Μπουζούκη, που επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο. Ωστόσο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο τελευταίος δεν εμφανίστηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε νόμιμα από πληρεξούσιο δικηγόρο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην, η υπόθεση όμως να εξεταστεί σαν να ήταν και αυτός παρών (βλ. άρθρο 270 παρ 1 του ΚΠΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του νόμου 2915/2001).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 του νόμου 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών

δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του νόμου 2121/1993 εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το νόμο 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠολΠρωτΑΘ 3318/1998, ΔΕΕ 1999.403, Μ. Μαρίνο «Η προσβολή του δικαιώματος ΕλλΔνη 35.1441 επ. και ιδίως 1445»). Ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 49 του ιδίου νόμου προβλέπεται μεταξύ άλλων, ότι όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ 2 του ιδίου νόμου κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι

ανεκχώρητο και υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του νόμου 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49 του νόμου 2121/1993) η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους το ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (βλ. άρθρο 55 παρ 1β, το οποίο βάσει του άρθρου 58 του ιδίου νόμου εφαρμόζεται στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε «τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός

των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου» είτε, κατ' εξαίρεση υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα κατά το άρθρο 56 παρ 1 και 2 του ιδίου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του νόμου 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο

4

5

6

4 του νόμου 2054/1992 («κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961» ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις : α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει γραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ 1 του ιδίου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις : α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο δημοσίευσης) ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος το φωνογράφημα όπως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση δημοσιεύθηκε επίσης και σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ιδίου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία όμως αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά την παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ιδίου νόμου ορίζεται ότι εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως

για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το κράτος προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του νόμου 2054/1992 προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωση τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον : α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το κράτος μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο και σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του νόμου 2054/1992 με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως πχ. η ΗΠΑ, το φωνογράφημα αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάστηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του

4

φ

27

Am

3

φωτογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ 2 του νόμου 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ιδίου νόμου στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων του ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ 2 του νόμου 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της σύγχρονης διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. ΠολΠρωτΚατ 153/2008, ΠολΠρωτΑθ 815/2006, ΠολΠρωτΚοζ 135/2006, ΠολΠρωτΧαλκιδικής 111/2006 και ΠολΠρωτΔρ 13/2004, δημοσιεύτες στο νομικό τύπο).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ 4 του νόμου 2121/1993 και συγκεκριμένα ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ιδίου

νόμου. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ 3 του νόμου 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευση του σε τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τον εναγόμενο, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί επιχείρηση κέντρου διασκέδασης club (κλαμπ) στο

του Δήμου

του Νομού

με το

διακριτικό τίτλο

εμβαδού 280 τ.μ. περίπου μέχρι και

την κατάθεση της υπό κρίση αγωγής ήταν αδιάφορος και

αδιάλλακτος σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού

και καταβολής της παραπάνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που

χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αγωγή μουσικό

ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων

μελών των εναγόντων, το οποίο είναι απαραίτητο για τον ίδιο

προκειμένου να ψυχαγωγεί την εισερχόμενη πελατεία του και ως

εκ τούτου στηρίζει σ' αυτό τα έσοδά του. Ζητούν δε να καθοριστεί

οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς

φορείς ήχου που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος μεταδίδοντας

μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην ως άνω επιχείρησή

του σε καθημερινή βάση για τα έτη 2005, 2006, 2007, 2008 σε

ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων του για κάθε έτος, το

οποίο να μην είναι λιγότερο σύμφωνα με τα τετραγωνικά μέτρα του

καταστήματός του από το ποσό των 5.000 ευρώ για το έτος 2005,

το ποσό των 5.000 ευρώ για το έτος 2006, το ποσό των 5.000

ευρώ για το έτος 2007 και το ποσό των 5.000 ευρώ για το έτος

2008 και συνολικά το ποσό των 20.000 ευρώ +19% Φ.Π.Α. (ήτοι

3.800) ήτοι το ποσό των 23.000 ευρώ, να καθοριστεί ως εύλογη

αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς

(ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 25%, 25%

και 50% αντίστοιχα, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος με τη

δημοσίευση της απόφασης να καταβάλλει το αιτούμενο ποσό σε

καθένα από αυτούς, να προσκομίσει σ' αυτούς (ενάγοντες)

καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που

41

Am

M

Χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζει ανά μήνα να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή και τέλος να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά τους έξοδα ποσού 500 ευρώ, τα οποία καλύπτουν έξοδα συντάξεως και κοινοποίησης αγωγής, αμοιβή του εισπράκτορα τους, παράσταση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους κλπ, στα οποία οι αιτούντες αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης των εναγομένων να προσκομίσουν τα οικονομικά τους στοιχεία τα οποία ήταν απαραίτητα για την κατάθεση και της συζήτησης της αγωγής. Μ' αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214 Α του ΚΠολΔ διαδικασία απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 16-3-2009 δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου των εναγόντων περί αδυναμίας εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης λόγω μη προσέλευσης του εναγόμενου στην ορισθείσα προς τούτο συνάντηση), αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της (βλ. άρθρο 18 αρ. 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 49 παρ 1 εδ. τελ. του νόμου 2121/1993 και το άρθρο 22 του ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη της παρούσας, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ 1, 3, 46, 49, 54 παρ 1, 55, 56, 58 του νόμου 2121/1993, 74, 176, 450 επ. , 907, 908 παρ 1 γ του ΚΠολΔ, 345, 346, 901 του ΑΚ, εκτός από το αίτημα των εναγόντων περί παράδοσης από τον εναγόμενο καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά τη χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε μήνα, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντίστοιχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά

το άρθρο 55 του ιδίου νόμου και συνεπώς προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων, ενώ η μελλοντική δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους του εναγόμενου στην επιχείρηση του είναι γεγονός αβέβαιο, με συνέπεια να μην έχει γεννηθεί υποχρέωση του τελευταίου για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού του προς εκπλήρωσή της. Μη νόμιμο και επομένως απορριπτέο ως τέτοιο κρίνεται και το αίτημα των εναγόντων να συμπεριληφθεί στα δικαστικά τους έξοδα και η αμοιβή του εισπράκτορά τους, λαμβανομένου υπόψη ότι η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά έξοδά τους και δεν αποτελεί αποδοτέο κατά τη διάταξη του άρθρου 189 του ΚΤοΛΔ, έξοδο, ενώ οι ενάγοντες δεν επισυνάπτουν κατάλογο των εξόδων τους, ούτε προσδιορίζουν συγκεκριμένα κατά είδος και ποσό τα επιμέρους κονδύλια που συναπαρτίζουν το συνολικό ποσό των 500 ευρώ (ΑΠ 654/1989, ΕΛΛΔνη 199.1442), ως εκ τούτου δε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 191 παρ 2 του ΚΤοΛΔ, το Δικαστήριο σε περίπτωση τυχόν επιδίκασης δικαστικών εξόδων, θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειες τους (βλ. ΑΠ 1584/1997, ΕΛΛΔνη 39.1284). Επομένως, πρέπει η αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητας δεδομένου ότι καταβλήθηκε το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με αριθμό 166/7-1-2010 διπλότυπο είσπραξης τύπου Α της Δ.Ο.Υ. σε συνδυασμό και με τη με αριθμό 7029351/5-1-2010 γραμμάτιο είσπραξης τους ΕΤΕ, που προσκομίζουν) και δεδομένου ότι τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214 Α του ΚΤοΛΔ, προδικασία περί απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 16-3-2009 μονομερή δήλωση διαπίστωσης αποτυχίας της απόπειρας συμβιβασμού του πληρεξούσιου δικηγόρου των εναγόντων λόγω μη προσέλευσης του εναγόμενου στην ορισθείσα συνάντηση).

Handwritten signature.

Handwritten signature.

Handwritten signature.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα απόδειξης, που εξετάστηκε στο ακροατήριο νόμιμα και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ 4 του νόμου 2121/1993 «για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», συγκεκριμένα δε ο πρώτος από τους ενάγοντες για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές, και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Επομένως, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 παρ 2 και 58 του νόμου 2121/1993 να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Οι ενάγοντες νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και των αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με το ελβετικό «SWISS PERFORM», το γερμανικό «GVL», το σουηδικό «SAMI», το ρουμανικό «GREDIDAM», το ουγγρικό «EJI», το ισπανικό «AIE» το λιθουανικό «AGATA», το δανικό «GRAMEX», το ολλανδικό

«NORMA», το βελγικό «MICROCAM», το πολωνικό «STOAR ET
το κροατικό HUZIP, το ρωσικό «ROUPI», το βρετανικό
«PAMRA», το εσθονικό «ESTONIAN
PERFORMERS' ASSOCIATION (EEL), το τσεχικό
«INTERGRAM», το ουκρανικό «OBERIH», το γαλλικό
«SPEDIAM», το RIGHTS AGENCY LTD (RAL), ο οποίος
εκπροσωπεί τους βρετανούς και τους αμερικάνους, το ιρλανδικό
«RAAP (RECORDED ARTISTS AND PERFORMERS, το
μαλαισιικό PRISM, το ιταλικό «IMAIΕ» με βάση τις οποίες
νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση, και
διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί,
ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους
στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής
πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα
προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την
προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό
διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους με βάση τις
ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία
εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχυτάτων
μέσων επικοινωνίας, όπως πχ. το διαδίκτυο δημοσιεύονται και
παρουσιάζονται στην Ελλάδα όπως και σε όλη την Ευρώπη και
συνεπώς σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση, οι
εναγόντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο
και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών
δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες
διατάξεις του νόμου 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση»
στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση των
εναγόντων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του
νόμου 2121/1993, όπως ήδη προαναφέρθηκε, η λειτουργία δε
καθενός από αυτούς, με τη σειρά που αναφέρονται στην υπό κρίση
αγωγή, εγκρίθηκε αντιστοίχως με τις με αριθμούς 11083/1997,
11089/1997 και 9528/22-2-1995 αποφάσεις του Υπουργού
Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της
Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997 τεύχος 8), ο οποίος και
ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του νόμου

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Οι αιτούντες ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται, τη δε αντιπροσωπευτικότητά τους έχει εγκρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ 3 του νόμου 2121/1993, στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» την 2-5-2003, «ΑΥΓΗ» στις 6-6-2003 και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» στις 2-5-2003 και κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με τα αμοιβολόγια αυτά προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα κλαμπ, μπαρ κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης. Έτσι σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους για τα έτη 2005, 2006, 2007, 2008 για τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, επιφάνειας από 201-300 τετραγωνικά μέτρα που λειτουργούν 12 μήνες (χειμώνα καλοκαίρι) η αμοιβή αυτή καθορίστηκε στο ελάχιστο ποσό των 5.000 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 19% κατ' έτος. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί στο

του Δήμου
, επί της οδού , επιχείρηση

κέντρου διασκέδασης-κλαμπ (club) με την επωνυμία σε χώρο εμβαδού 250 τ.μ. περίπου η οποία λειτουργεί καθημερινά καθ' όλο το έτος. Το κατάστημα αυτό το οποίο λειτουργεί καθ' όλη της διάρκειας της ημέρας είναι μία από τις μεγαλύτερες και γνωστότερες επιχειρήσεις αυτού του είδους στο και βρίσκεται στο κεντρικότερο δρόμο μπροστά στη θάλασσα. Διαθέτει

εξαιρετικές εγκαταστάσεις μουσικής καθώς και DJ που διευθύνει τη νυχτερινή διασκέδαση των θαμώνων του (βλ. τη με αριθμό 2592/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων). Κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 ο εναγόμενος χρησιμοποιούσε ξένο και ελληνικό ρεπερτόριο, των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, η χρήση του οποίου ήταν απολύτως απαραίτητη για την άσκηση τους είδους της επιχείρησής του, καθώς και για την προσέλκυση και τη ψυχαγωγία των πελατών του. Παρά το γεγονός όμως ότι οχλήθηκε επανειλημμένα αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της προαναφερθείσας εύλογης αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω, η αμοιβή αυτή, επιμεριζόμενη κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στις αναφερόμενες κατηγορίες, πρέπει να οριστεί σε ποσοστό 6% επί των ακαθαρίστων εσόδων του εναγόμενου για τα παραπάνω έτη (2005, 2006, 2007 και 2008), το οποίο όμως ποσοστό να μην είναι κατώτερο από το ποσό των 3.000 ευρώ πλέον του ποσού του ΦΠΑ (19%) ($3.000 \times 19\% = 570$) για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 και συνολικά δε στο ποσό των 14.280 ευρώ επιμεριζόμενο σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει ως ουσιαστικά βάσιμη και η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο εναγόμενος στους ενάγοντες για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου στην ως άνω επιχείρησή του πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 3.000 ευρώ πλέον του Φ.Π.Α. 19% (ήτοι $3.000 \times 19\% = 570$) για καθένα από τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 και συνολικά στο ποσό των 14.280 ευρώ, επιμεριζόμενο σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές. Περαιτέρω λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της παρούσας απόφασης, ο εναγόμενος έχει υποχρέωση κατά το νόμο (βλ. άρθρο 56 παρ 4 του νόμου 2121/1993), να παραδίδει στους ενάγοντες οργανισμούς και

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ΕΝΛ

Μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελεί δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα των εναγόντων κατά το μέρος που αυτό κρίθηκε νόμιμο και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, να παραδώσει στους ενάγοντες τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008. Κατά την κρίση του δικαστηρίου η καθυστέρηση εκτέλεσης της απόφασης δεν θα επιφέρει βλάβη στους ενάγοντες ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής και πρέπει επομένως να απορριφθεί ως κατ' ουσία αβάσιμο το σχετικό αίτημα (βλ. άρθρο 908 του ΚΠολΔ). Τέλος, για την περίπτωση άσκησης αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο (βλ. άρθρα 501 και 505 παρ. 2 του ΚΠολΔ) ενώ σε βάρος του εναγόμενου πρέπει να επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, κατά μερική παραδοχή του σχετικού αιτήματός τους (βλ. άρθρο 191 παρ 2 και 178 παρ 1 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην του εναγόμενου.

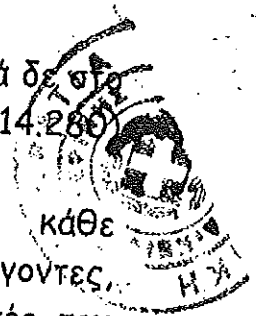
ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης στο ποσό των διακοσίων — (200) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά τα λοιπά, και εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά του για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 σε ποσοστό 6% επί των ακαθαρίστων εσόδων του, το οποίο να μην είναι λιγότερο σύμφωνα με τετραγωνικά μέτρα του καταστήματός του από το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ

πλέον του Φ.Π.Α. 19% (3.000 ευρώ $\times 19\% = 570$) συνολικά δε στο ποσό των δέκα τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων ογδόντα (14.280) ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών και από το υπόλοιπο 50% ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντα φορέα των μουσικών και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του ενάγοντα φορέα των τραγουδιστών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες, ως εύλογη αμοιβή για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 το ανωτέρω καθορισθέν ποσό όπως αυτό αναλογεί σε καθένα απ' αυτούς και συγκεκριμένα στον πρώτο ενάγοντα αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

καθώς και στο δεύτερο ενάγοντα, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

εύλογη αμοιβή, η οποία να μην είναι μικρότερη από το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 19% (ήτοι $3.000 \times 19\% = 570$) για καθέναν από αυτούς αντίστοιχα και στην τρίτη ενάγουσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία

με το διακριτικό τίτλο εύλογη αμοιβή, η οποία να μην είναι μικρότερη από το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 19% (ήτοι $6.000 \times 19\% = 1140$).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να προσκομίσει στους ενάγοντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008.

9^ο φύλλο της με αριθμό 101/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης
(Τακτική Διαδικασία)

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Κατερίνη την 7-6-2010 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 15-6-2010.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[Signature]

[Signature]

ΠΙΣΤΟ 6/ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Κατερίνη 13/1/2011
Γραμματέας

[Signature]

